

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 375

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 115 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–4
Decizia nr. 183 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și (2) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	4–6
Decizia nr. 186 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă	7–8
Decizia nr. 187 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	9–11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
182. — Decizie privind numirea domnului Ilie Dan Barna în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene	12
183. — Decizie privind stabilirea atribuțiilor doamnei Cristina Vasilica Iocciu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	12
184. — Decizie pentru numirea doamnei Mihaela Vrabet în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
809. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619/2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 115**

din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 40.634/3/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.001D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.174D/2015—nr. 1.177D/2015, nr. 1.180D/2015, nr. 1.329D/2015 și nr. 1.330D/2015, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în dosarele nr. 20.006/3/2014, nr. 7.527/3/2014**, nr. 7.383/3/2015, nr. 40.649/3/2014, nr. 14.440/3/2014**, nr. 1.884/3/2015 și nr. 35.431/3/2014.

4. La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 1.175D/2015, domnul Haralambie Manolea. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în toate aceste dosare, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate, apreciind că aceasta este neîntemeiată. De asemenea, domnul Dorin Costanda, parte în Dosarul nr. 1.174D/2015, a transmis o cerere de judecare în lipsă a cauzei, iar, în Dosarul nr. 1.175D/2015, domnul Haralambie Manolea a transmis note scrise prin care solicită obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei decizii de despăgubire.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.174D/2015—nr. 1.177D/2015, nr. 1.180D/2015, nr. 1.329D/2015 și nr. 1.330D/2015 la Dosarul nr. 1.001D/2015. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.174D/2015—nr. 1.177D/2015, nr. 1.180D/2015, nr. 1.329D/2015 și nr. 1.330D/2015 la Dosarul nr. 1.001D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului Haralambie Manolea, care prezintă situația

de fapt existentă în dosarul în care este reclamant și solicită obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea deciziei de despăgubire pentru imobilul preluat abuziv de statul român în perioada regimului comunist.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că stabilirea instanței competente să soluționeze contestațiile în funcție de sediul entității investite reprezintă un criteriu obiectiv, precizând, totodată, că legiuitorul este îndrituit să stabilească regulile procedurale, inclusiv în ce privește competența instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 6 aprilie 2015, 21 aprilie 2015, 24 aprilie 2015, 11 mai 2015 și 29 mai 2015, pronunțate în dosarele nr. 40.634/3/2014, nr. 20.006/3/2014, nr. 7.527/3/2014**, nr. 7.383/3/2015, nr. 40.649/3/2014, nr. 14.440/3/2014**, nr. 1.884/3/2015 și nr. 35.431/3/2014, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de instanță, din oficiu, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații introduse împotriva unor decizii de invalidare, de validare parțială, respectiv de compensare în puncte emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** Tribunalul București — Secția a IV-a civilă arată, în esență, că prin modul în care a fost stabilită instanța competentă din punct de vedere teritorial să soluționeze calea de atac împotriva deciziilor emise de entitățile implicate în procedura restituirii, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, prin raportare la sediul entității emitente, s-a creat situația în care toate deciziile de invalidare și de compensare prin puncte pentru toate legile reparatorii în materia proprietății și pentru toată țara vor fi contestate numai la Tribunalul Municipiului București, deoarece Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor are sediul în municipiul București. Susține că, în condițiile în care un număr relativ mic de judecători va soluționa toate contestațiile privind deciziile emise pentru imobilele din toată țara, efectul imediat va consta într-o încărcare excesivă a completurilor care soluționează asemenea litigii, cu consecința acordării unor termene mai îndelungate și a prelungirii duratei de soluționare a dosarelor. Instanța autoare a excepției consideră că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, în măsura în care stabilesc o competență teritorială exclusivă în sarcina Tribunalului București, nu satisfac cerințele de constituționalitate și convenționalitate cu privire la egalitatea în drepturi și liberul acces la instanță, soluția legislativă aleasă nerespectând condiția necesității și proporționalității.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că, analizate dintr-o perspectivă mai largă, problemele expuse de Tribunalul București în motivarea excepției de neconstituționalitate relevă, mai degrabă, aspecte ce țin de aplicarea normelor criticate raportate la o eventuală situație de fapt, dar și de administrarea justiției, și anume încărcarea excesivă a completurilor de judecată în urma activității desfășurate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin emiterea unor decizii. Un astfel de context nu poate constitui temei pentru ridicarea unei excepții de neconstituționalitate și excedează competenței Curții Constituționale, în condițiile în care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Consideră că prevederile de lege criticate sunt menite să contureze cu claritate cadrul legal al exercitării accesului liber la justiție al beneficiarilor Legii nr. 165/2013. În plus, dispozițiile legale criticate stabilesc un criteriu obiectiv în stabilirea competenței instanței de judecată care soluționează contestațiile împotriva acestor decizii, și anume sediul entității emitente a deciziei, în acord cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală. De asemenea apreciază că nu este nesocotit nici principiul egalității în fața legii, întrucât normele criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără a institui discriminări.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următoarea redactare: „*Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării*”.

16. În opinia instanței de judecată care a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate, conformitatea acestuia cu prevederile Constituției invocate și în cauza de față fiind examinată prin

prisma unor argumente identice. Astfel, prin Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, apreciind că este neîntemeiată în raport cu criticile formulate.

18. Cu acel prilej, Curtea a observat că textul de lege criticat conține norme de procedură prin care este reglementată competența secției civile a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității de a soluționa contestația împotriva deciziilor emise de entitățile investite de lege. Totodată, Curtea a constatat că toate deciziile de invalidare sau de compensare prin puncte emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, precum și refuzul acesteia de a soluționa cererile adresate în temeiul legilor reparatorii în materia proprietății vor putea fi contestate numai la secția civilă a Tribunalului Municipiului București, fiind, așadar, reglementată competența exclusivă a unei singure instanțe cu privire la soluționarea acestor cauze.

19. Cu privire la modul de stabilire a competenței instanțelor de judecată, Curtea a observat, însă, că aceasta nu este singura situație în care legiuitorul a reglementat o competență exclusivă a unei instanțe. Astfel, spre exemplu, potrivit art. 4 alin. (4), art. 10 alin. (2) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia ori contestația împotriva adevărului prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din aceeași ordonanță de urgență se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. De asemenea, potrivit art. 283 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor privind procedurile de atribuire de servicii și/sau lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național, așa cum este definită de legislația în vigoare, este Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal. Cu privire la acestea, Curtea a constatat, de exemplu, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, și Decizia nr. 1.420 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 6 decembrie 2011, că asemenea reglementări sunt în consonanță cu Legea fundamentală, deoarece art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție statuează că justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. În înțelesul acestei norme constituționale, legiuitorul este singurul abilitat să reglementeze, prin lege, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, fără alte restricții decât cele rezultate din celelalte prevederi ale Constituției sau din actele normative internaționale prevăzute în art. 20 din Legea fundamentală.

20. Totodată, Curtea a stabilit, de exemplu, prin Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015, că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a tuturor celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege, nicio lege neputând exclude de la exercițiul drepturilor procesuale astfel instituite vreo categorie sau grup social.

*) Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 15 martie 2016.

21. În continuare, prin decizia citată, Curtea a reținut că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, la data de 12 octombrie 2010, a Hotărârii în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care, *inter alia*, instanța europeană a remarcat că prevederile legislative complexe și modificările ce le-au fost aduse de-a lungul timpului s-au tradus printr-o practică judiciară neconstantă și au generat o incertitudine juridică generală în ceea ce privește interpretarea noțiunilor esențiale referitoare la drepturile foștilor proprietari, ale statului și ale terților dobânditori ai bunurilor imobile naționalizate (paragraful 221). În considerarea acestor observații, Curtea Constituțională a apreciat că, pe lângă dezideratul unei mai bune administrări a justiției, prin reglementarea criticată legiuitorul român a avut ca scop și realizarea obiectivului de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii în materia

restituirii, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, creând premisele unor practici judiciare constante prin reglementarea unui cadru normativ corespunzător.

22. Având în vedere cele anterior expuse, precum și faptul că nicio dispoziție din Legea fundamentală sau din actele normative internaționale invocate nu prevede interdicția instituirii unei anumite instanțe care să fie competentă să judece o cauză, ci numai dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, Curtea constată că cele statuate prin decizia citată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în dosarele nr. 40.634/3/2014, nr. 20.006/3/2014, nr. 7.527/3/2014**, nr. 7.383/3/2015, nr. 40.649/3/2014, nr. 14.440/3/2014**, nr. 1.884/3/2015 și nr. 35.431/3/2014 și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 183

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și (2) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.516D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 601 din 12 iunie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.955/104/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și (2) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Eugeniu Firoiu în Dosarul nr. 1.955/104/2014 al Curții

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și (2) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Eugeniu Firoiu în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate — care prevăd acordarea pensiei pentru limită de vârstă de la data depunerii cererii, iar nu de la data îndeplinirii condițiilor de pensionare — contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens arată că „art. 104 și art. 105 din Legea nr. 263/2010 sunt discriminatorii în raport de alte categorii de persoane beneficiare ale pensiei pentru limită de vârstă, respectiv persoanele invalide sau cele pensionate anticipat. Astfel, acestora din urmă pensia pentru limită de vârstă li se acordă din oficiu (art. 64 și art. 82 din aceeași lege) și de la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, deși se află în situații identice sau comparabile”.

6. Cu privire la art. 44 din Constituție arată că, deși pensia pentru limită de vârstă i se cuvenea de la data îndeplinirii condițiilor (7 septembrie 2013), aceasta i-a fost acordată doar începând cu data depunerii cererii (14 ianuarie 2014), fiind astfel privat de pensie pentru intervalul de 4 luni. Astfel, prevederile de lege criticate constituie o limitare nejustificată a unui drept recunoscut, făcută fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă, „constituind astfel o îngărădire, o priveră de proprietate, o expropriere ce nu îndeplinește condițiile art. 44 alin. (3) din Constituție”. În acest sens invocă hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei* (paragrafele 46, 70—76), din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei* (paragrafele 41, 42), și din 22 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Apostolakis împotriva Greciei* (paragraful 37).

7. Referitor la art. 47 din Constituție susține că, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, prin acordarea pensiei pentru limită de vârstă doar de la depunerea cererii, deși aceasta i se cuvine de la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, este încălcat dreptul la pensie și obligația statului „de a asigura mijloacele de subzistență a celor ce au dobândit acest drept și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale”, obligație prevăzută în Decizia sus-menționată.

8. Cu privire la încălcarea art. 53 din Constituție arată că o limitare a unor drepturi poate fi făcută numai pentru protejarea unui interes general, a ordinii publice. Or, prin limitarea acordării pensiei doar de la data depunerii cererii, iar nu de la data de la care se cuvine, respectiv data îndeplinirii condițiilor de vârstă și stagiul de cotizare, tocmai acest interes general și ordinea publică sunt încălcate. De asemenea, una din condițiile impuse de art. 53 din Constituție este aceea ca restrângerea să fie proporțională cu situația care a determinat-o. Or, apreciază că nu există un just echilibru între limitarea la care este supus dreptul la pensie și interesul public protejat prin această limitare, interesul public trebuind a fi protejat prin acordarea pensiei de la data la care persoana solicitantă îndeplinește condițiile de vârstă și stagiul, iar nu limitat. Așadar, dispozițiile de lege criticate afectează însăși substanța dreptului la pensie, întrucât restrângerea în cauză este o povară excesivă, o expropriere.

9. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** opinează în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor

constituționale, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 601 din 12 iunie 2012.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că interpretarea autorului excepției este eronată, deoarece textul de lege criticat are în vedere doar momentul efectiv din care pensia este plătită, respectiv data înregistrării cererii. Acest fapt nu trebuie interpretat însă că, până la data înregistrării cererii, pensionarul nu are drept de pensie, întrucât acesta se cuvine de la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare. Cu toate acestea, plata efectivă a acestor drepturi urmează să se facă doar începând cu momentul stabilit la art. 105 din Legea nr. 263/2010. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție apreciază că situațiile la care se raportează autorul excepției (persoanele invalide și cele pensionate anticipat) sunt obiectiv diferite în raport cu ipoteza pensiei pentru limită de vârstă, ceea ce justifică excepția instituită prin dispozițiile art. 105 din Legea nr. 263/2010. În privința pretenției neconstituționalității în raport cu art. 47 alin. (2) din Constituție invocă Decizia Curții Constituționale nr. 601 din 12 iunie 2012, potrivit căreia legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor. Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată invocă Decizia Curții Constituționale nr. 551 din 17 decembrie 2013, potrivit căreia „cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil”. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că și „Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Munoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie de un anumit cuantum”.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Cu privire la art. 16 alin. (1) din Constituție apreciază că principiul egalității în fața legii nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar situațiile în mod obiectiv diferite justifică chiar și din punct de vedere constituțional tratament juridic diferit. Normele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale (acordarea pensiei pentru limită de vârstă), fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Referitor la încălcarea art. 44 și art. 47 din Constituție arată că dispozițiile constituționale consacră dreptul la pensie, dar condițiile și criteriile de acordare a acesteia, modul de calcul, precum și data acordării diferite sunt stabilite de legiuitor. Acesta este abilitat să prevadă în mod diferit acordarea diferitelor tipuri de pensie (de limită de vârstă, de invaliditate sau anticipată). Ca atare, nu se poate constata afectarea dreptului de proprietate. În final, apreciază că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 104 alin. (1) și (2) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 104 alin. (1) și (2): „(1) În sistemul public de pensii, pensiile se cuvin de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege, în funcție de categoria de pensie solicitată.

(2) Pensiile se stabilesc prin decizie a casei teritoriale de pensii sau a casei de pensii sectoriale, după caz, emisă în condițiile prevăzute de prezenta lege, și se acordă de la data înregistrării cererii.”;

— Art. 105: „În sistemul public de pensii, pensiile se plătesc de la data acordării, stabilită prin decizie a casei teritoriale de pensii sau a casei de pensii sectoriale, după caz, cu excepția pensiei anticipate și a pensiei anticipate parțiale, care se plătesc de la data încetării calității de asigurat.”

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 105 din Legea nr. 263/2010, prin raportare la aceleași critici ca și cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 601 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012. Curtea a reținut că, în motivarea criticii, autorii excepției au interpretat aceste dispoziții de lege ca instituind dreptul persoanei de a obține pensie începând cu momentul stabilirii acesteia prin decizia de pensionare, așa încât, între momentul încetării raporturilor de muncă și momentul dobândirii pensiei, asiguratul ar fi privat de dreptul său la pensie. Or, având în vedere dispozițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora, în sistemul public

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugeniu Firoiu în Dosarul nr. 1.955/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 104 alin. (1) și (2) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

de pensii, pensiile se cuvin de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege, în funcție de categoria de pensie solicitată, interpretarea autorilor excepției apare ca eronată. Astfel, textul de lege criticat are în vedere doar momentul efectiv din care pensia este plătită, fiind firesc ca acesta să se plaseze doar după stabilirea cuantumului acesteia prin decizia casei de pensii. Acest fapt nu trebuie interpretat însă că, până la emiterea acestei decizii, pensionarul nu are drept la pensie, întrucât acesta se cuvine, așa cum s-a arătat, de la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare. Cu toate acestea, plata efectivă a acestor drepturi urmează să se facă doar începând cu momentul stabilit la art. 105 din Legea nr. 263/2010.

18. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Cât privește dispozițiile art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, Curtea observă că autorul excepției este nemulțumit de faptul că pensia i s-a acordat de la data formulării cererii de pensionare, iar nu de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru pensionare. Or, această critică nu poate să conducă la neconstituționalitatea textului art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, de vreme ce pensiile se cuvin de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege, însă se acordă în funcție de categoria de pensie solicitată. Astfel, casele teritoriale de pensii sau casele de pensii sectoriale emit deciziile de pensionare în funcție de categoria de pensie pe care o solicită asiguratul, fiind firesc ca pensia să se acorde de la data înregistrării cererii prin care asiguratul solicită acordarea unui anumit tip de pensie. Ținând cont de acestea, precum și de considerentele Deciziei nr. 601 din 12 iunie 2012, precitată, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu instituie discriminări sau privilegii de natură să conducă la încălcarea art. 16 din Constituție.

20. Curtea constată că prevederile de lege criticate, potrivit cărora pensia se cuvine de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege, în funcție de categoria de pensie solicitată, iar plata efectivă a pensiei se face de la data acordării, stabilită prin decizie a casei teritoriale de pensii sau a casei de pensii sectoriale, după caz, nu pot conduce la încălcarea dreptului de proprietate privată sau a dreptului la pensie.

21. În final, Curtea constată că dispozițiile art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu au incidență în cauză, din moment ce nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, excepție ridicată de Ionel Niculae în Dosarul nr. 26.811/3/2014* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.566D/2015.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece prin prevederile de lege criticate este asigurat cadrul legal care să asigure recuperarea la bugetul asigurărilor pentru șomaj a sumelor acordate necuvenit. Totodată, arată că dispozițiile de lege criticate se aplică fără discriminare. De asemenea, art. 21 din Constituție nu e încălcat, deoarece persoana interesată poate formula contestație împotriva deciziei ce constituie titlu executoriu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 26.811/3/2014*, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă**. Excepția a fost ridicată de reclamantul Ionel Niculae în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării Deciziei nr. 62 din 23 iunie 2014, emisă de Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București, până la pronunțarea instanței de fond, precum și a cererii de anulare a aceleiași decizii.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, în special art. 47 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 11, art. 16, art. 20, art. 21 și art. 24. În acest sens arată că normele de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 prevăd că într-o lege nu pot fi folosiți termeni generici, fără o definiție clară și o reglementare expresă și fără echivoc. Or, Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București poate interpreta legea după bunul plac. Susține că sintagma „*sumele acordate necuvenit*” nu este definită de lege și nu este reglementată într-un mod clar. Astfel încât o persoană nedreptățită de un act

administrativ emis cu încălcarea legii este în imposibilitate de a fi protejată de Constituție. În final, susține că efectele produse de textul de lege criticat pot afecta stabilitatea și bunul mers al instituțiilor publice și, implicit, interesele legale și legitime ale persoanelor aflate în situații similare.

7. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece prevederile de lege criticate au fost adoptate de legiuitor tocmai pentru a asigura fundamentul legal pentru modalitatea de recuperare a sumelor acordate în mod necuvenit din bugetul asigurărilor de șomaj, precum și din orice alte debite constituite la bugetul asigurărilor pentru șomaj, altele decât cele provenind din contribuții, legiuitorul având libertatea și competența exclusivă să stabilească condițiile în care acestea se recuperează.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, deoarece aspectele expuse de autorul excepției se rezumă doar la invocarea textelor constituționale și la a afirma că acestea nu au fost respectate, fără a prezenta argumente de ordin neconstituțional în susținerea acestei ipoteze.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile art. 47 din Legea nr. 76/2002 îndeplinesc cerințele impuse de Constituție și, în plus, cerințele instituite de art. 1 alin. (5) din Constituție se pot complini printr-o interpretare riguroasă, coerentă și previzibilă ce revine instanței de judecată în virtutea rolului său activ. Astfel, apreciază că legiuitorul și-a exercitat întocmai obligația pozitivă prin reglementarea clară și precisă a noțiunii de „*sume necuvenite*”, dar și a condițiilor în care o persoană care a primit asemenea sume de bani să le restituie, întrucât din redactarea normei criticate rezultă că aceasta este clară, previzibilă și accesibilă. Cât privește invocarea art. 16 din Constituție consideră că prin normele criticate statul a asigurat un cadru legal menit să permită aplicarea unui tratament egal tuturor persoanelor fizice vizate de ipoteza normei, aflate în situații juridice similare, în cazul de față beneficiarii sumelor acordate în mod necuvenit din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și orice alte debite constituite la bugetul asigurărilor pentru șomaj, fără privilegii și fără discriminări. În ceea ce privește presupusa nesocotire a dispozițiilor art. 21 și art. 24 din Constituție menționează că normele criticate nu sunt de natură a îngriji accesul la justiție sau garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare, din moment ce există posibilitatea pentru persoana nemulțumită de a formula contestație împotriva unei decizii care constituie titlu executoriu emis de un executor bugetar.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de partea Agenției Municipale pentru Ocuparea Forței de Muncă

București, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 47 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Însă, din susținerile autorului excepției, reiese că acesta critică numai alin. (1) al art. 47 din Legea nr. 76/2002, astfel încât Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, care au următorul conținut: „*Sumele acordate în mod necuvenit din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și orice alte debite constituite la bugetul asigurărilor pentru șomaj, altele decât cele provenind din contribuții, se recuperează pe baza deciziilor emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă sau, după caz, de centrele regionale de formare profesională a adulților, care constituie titluri executorii.*”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la critica autorului privind lipsa de claritate și previzibilitate a textului de lege criticat, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul

Official al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

16. Aplicând aceste considerente la speța de față, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, sumele acordate în mod necuvenit din bugetul asigurărilor pentru șomaj se recuperează pe baza deciziilor emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, ce constituie titluri executorii. Așadar, Curtea constată că textul este formulat cu o precizie suficientă care permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

17. Cu privire la critica autorului excepției referitoare la faptul că legea nu definește sintagma „*acordate în mod necuvenit*”, Curtea constată că această susținere nu poate să conducă *per se* la neconstituționalitatea textului de lege criticat, ci reprezintă, în realitate, un aspect privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege criticate privind recuperarea indemnizației de șomaj încasată, în situația reintegrării în funcție, aspect ce intră în competența de soluționare a instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

18. Cât privește susținerile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, deoarece nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității lor, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că „*simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»*” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel Niculae în Dosarul nr. 26.811/3/2014* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 187

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Cristea, Georgeta Pușcașu și Greta Mazilu în Dosarul nr. 2.113/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.622D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 458 din 7 noiembrie 2013 și nr. 549 din 5 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 5.695 din 10 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.113/2/2012 (trimisă Curții Constituționale la data de 5 noiembrie 2015), **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a suspendat cauza, în temeiul art. 9 alin. (2) din Legea nr. 554/2004. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantele Maria Cristea, Georgeta Pușcașu și Greta Mazilu în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ având ca obiect „despăgubiri”.**

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4), art. 11, 20, 21, 44 și 53 din Constituție, deoarece prin adoptarea acesteia li s-au adus prejudicii patrimoniale însemnate, fiindu-le

restrânse în mod ilegal și neconstituțional drepturile câștigate definitiv și irevocabil.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că hotărârile judecătorești invocate de reclamante se bucură de autoritate de lucru judecat și determină obligarea autorităților publice la plata drepturilor de pensie astfel cum au fost constatate de către instanțele de judecată, doar în măsura în care au în continuare acoperire în reglementarea legală a drepturilor de pensie, adică atât timp cât este în vigoare și temeiul legal în baza căruia au fost pronunțate hotărârile judecătorești definitive și irevocabile sau soluția legislativă dintr-un eventual nou act normativ nu s-a modificat. Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu face altceva decât să stabilească o nouă procedură de recalculare a pensiilor, distinctă și ulterioară celei realizate prin Legea nr. 119/2010, această din urmă lege fiind cea care constituie reglementarea de drept substanțial prin care pensiile de serviciu au fost transformate în pensii contributive. În final, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, deoarece autoarele excepției nu au precizat motivele pentru care consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este neconstituțională.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale și precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 855 din 18 octombrie 2012, nr. 440 din 29 octombrie 2013, nr. 458 din 7 noiembrie 2013, nr. 312 din 5 iunie 2014 și nr. 549 din 15 octombrie 2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012.

13. Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu titlu preliminar, că în jurisprudența sa a conturat o „anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Indiscutabil primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia”. În aceste condiții, Curtea a constatat că „în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate.”

15. Astfel, în cauza de față, se poate reține în mod rezonabil o minimă critică de neconstituționalitate, și anume susținerile autoarelor excepției potrivit cărora prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 li s-au adus prejudicii patrimoniale însemnate, fiindu-le restrânse drepturile câștigate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Cu privire la această critică, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Decizia nr. 327 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 august 2013, Decizia nr. 458 din 7 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 10 decembrie 2013, Decizia nr. 549 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 15 decembrie 2014, și Decizia nr. 184 din 26 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 29 mai 2015.

16. Prin Decizia nr. 184 din 26 martie 2015, precitată, paragraful 22, Curtea a reținut că, în ceea ce privește încălcarea art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, prin imposibilitatea executării unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, prin Decizia nr. 458 din 7 noiembrie 2013, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a statuat că astfel de hotărâri judecătorești se bucură de autoritate de lucru judecat și determină obligarea autorităților publice la plata drepturilor de pensie astfel cum au fost constatate de către instanțele de judecată, însă această obligație subzistă atât timp cât este în vigoare și temeiul legal în baza căruia au fost pronunțate hotărârile judecătorești definitive și irevocabile. Curtea a mai reținut că, în această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 9 din 10 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iulie 2013, și a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012 — sunt supuse revizuirii și pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, atunci când deciziile de recalculare emise în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 737/2010 au fost anulate prin hotărâri judecătorești irevocabile, fiind menținut cuantumul pensiei anterioare, fără a se putea reține puterea de lucru judecat a acestor din urmă hotărâri. În considerentele acestei decizii, instanța supremă a reținut că „cele două hotărâri judecătorești sunt pronunțate în baza unor temeuri juridice diferite, respectiv Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012. Or, pentru existența «lucrului judecat», potrivit art. 1.201 din Codul civil, este nevoie de o triplă identitate: de părți, de obiect și de cauză, care nu se regăsește în situația analizată, întrucât cele două contestații, deși implică aceleași părți și au același obiect, nu se întemeiază pe aceeași cauză. [...] Practic, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, legiuitorul a înțeles să reglementeze o nouă procedură de recalculare a pensiilor de serviciu, distinctă și ulterioară, denumită «*revizuire*», și având în vedere alte criterii decât cele menționate în Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și detaliate în Hotărârea Guvernului nr. 737/2010. Astfel, prima recalculare a pensiei de serviciu urmează a fi reluată, indiferent de soluțiile pronunțate în contestațiile soluționate în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, ceea ce demonstrează că niciun aspect dezlegat de către instanță în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, nu poate fi opus în cadrul noii proceduri cu putere de lucru judecat.” Pentru aceleași argumente, instanța supremă a decis că „nu poate fi reținută nici încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind încălcarea dreptului de acces la instanță, ca efect al înlăturării efectelor unei hotărâri judecătorești irevocabile. Întrucât efectele hotărârilor judecătorești prin care au fost anulate deciziile emise în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și păstrate în plată pensiile de serviciu au fost executate până la momentul emiterii noii decizii de revizuire date în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012, nu se poate aprecia că accesul la justiție este iluzoriu. [...]”

17. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului la pensie, ca drept câștigat, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 458 din 7 noiembrie 2013, precitată, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu afectează dreptul la pensie, ci reglementează procedura revizuirii din oficiu de către casele teritoriale de pensii, prin emiterea unor decizii de revizuire, tocmai în scopul de a stabili în mod just și echitabil drepturile de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

18. În ceea ce privește criticile privind transformarea pensiilor de serviciu în pensii contributive și micșorarea cuantumului acestora, critici raportate la art. 44 din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, respingând ca neîntemeiate aceste critici, de exemplu, prin Decizia nr. 327 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 august 2013. În acest sens, Curtea a reținut că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «*bun*», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii”.

19. Referitor la pretinsa încălcare a principiului separației și echilibrului puterilor în stat consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Curtea a reținut că scopul ordonanței de urgență criticate a fost reglementarea unor proceduri tehnice de natură a realiza cu celeritate conversia tuturor pensiilor de serviciu în pensii bazate pe principiul contributivității, dând posibilitatea persoanelor care

nu au identificat toate documentele necesare dovedirii veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale, sub imperiul procedurii reglementate prin Legea nr. 119/2010, să depună aceste documente la casele teritoriale de pensii, în vederea revizuirii. Curtea a mai constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 are în vedere o nouă procedură de recalculare a pensiilor, distinctă și ulterioară celei realizate prin Legea nr. 119/2010, act normativ care se circumscrie cadrului procesual aflat în dezbatere în litigii determinate, fără a afecta cuantumul pensiilor convenit în urma recalculării în baza metodologiei reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010. Dacă Legea nr. 119/2010 constituie reglementarea de drept substanțial prin care pensiile de serviciu au fost transformate în pensii contributive, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reprezintă prevederea legală de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socioprofesionale în cauză.

20. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru aceleași argumente cu cele relevate prin deciziile mai sus-menționate, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție privind statul de drept.

22. În final, Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu au incidență în cauză, din moment ce nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Cristea, Georgeta Pușcașu și Greta Mazilu în Dosarul nr. 2.113/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ilie Dan Barna
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ilie Dan Barna se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu București, 16 mai 2016.
Nr. 182.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind stabilirea atribuțiilor doamnei Cristina Vasilica Iociu,
inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General
al Guvernului**

Având în vedere propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, formulată prin Adresa nr. 2.025/CGB din 11 mai 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cristina Vasilica Iociu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnată să îndeplinească atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de către Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport lunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu București, 16 mai 2016.
Nr. 183.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea doamnei Mihaela Vrabete în funcția de
secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și
Administrației Publice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mihaela Vrabete se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Sorin Sergiu Chelmu

București, 16 mai 2016.

Nr. 184.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619/2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole și industrie alimentară nr. 110.491 din 13 mai 2016, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619/2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și

pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 6 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera ș) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ș) «perioadă de reținere» este perioada în care un animal care face obiectul unei cereri unice de plată trebuie reținut în exploatarea pentru care a depus cererea unică de plată sau în exploatarea asociațiilor/cooperativelor/grupurilor de producători în care a fost transferat temporar pentru pășunat;”

2. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Beneficiarii plăților prevăzute la art. 1 alin. (2) și art. 33 alin. (2) lit. b) și c) din ordonanță sunt cei prevăzuți la art. 7 alin. (1), (12), (21) și art. 7¹ din ordonanță.”

3. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Beneficiarii plăților prevăzute la art. 1 alin. (3) și art. 33 alin. (2) lit. a) din ordonanță sunt cei prevăzuți la art. 7 alin. (11) din ordonanță.”

4. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 61, cu următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) În conformitate cu art. 7¹ alin. (1) din ordonanță, în cazul pajiștilor comunale concesionate/închiriate în condițiile legii de către asociațiile crescătorilor de animale, beneficiarii plăților pot fi:

a) membrii asociației care asigură încărcătura cu animale pentru suprafața de pajiște concesionată/închiriată. Calculul suprafețelor aferente fiecărui membru se efectuează proporțional cu numărul de UVM ale fiecărui membru în parte cu care asigură cel puțin încărcătura minimă de animale de 0,3 UVM/ha prin pășunat, la data depunerii cererii unice de plată, pentru suprafața concesionată/închiriată de către asociație. Fiecare membru al asociației, solicitant al plăților directe în calitate de fermier activ, prezintă la APIA dovada utilizării legale a acestor suprafețe de pajiști permanente, respectiv copia de pe contractul de concesiune/închiriere al pajiștii de către asociație și copia centralizatorului care cuprinde datele de identificare, numărul de animale cu care pășunează fiecare membru al asociației, precum și suprafețele alocate pe fiecare membru. Fiecare membru al asociației, în calitate de beneficiar al plăților, declară la APIA în cererea unică de plată suprafețele utilizate de pajiște permanentă comunală care îi revin, folosind codul de cultură aferent pajiștilor permanente utilizate în comun, în cazul suprafețelor utilizate în comun, fără delimitare fizică în teren; sancțiunile se calculează proporțional cu suprafața declarată de către fiecare fermier, membru al asociației, în blocul fizic în care a fost constatată neconformitatea. Centralizatorul se întocmește anual de către

asociație, se vizează de către primărie și este prevăzut în anexa nr. 2;

b) asociația crescătorilor de animale care efectuează activitatea agricolă pe suprafața concesionată/închiriată, asigurând cel puțin încărcătura minimă de animale de 0,3 UVM/ha, prin pășunat cu animalele înscrise în exploatarea asociației înregistrată în Registrul național al exploataților pe perioada pășunatului. Asociația crescătorilor de animale întocmește un tabel centralizator care cuprinde acordul membrilor privind depunerea cererii unice de plată de către asociație, datele de identificare, codul de identificare al exploatarea zootehnice în Registrul național al exploatarea al proprietarilor animalelor și al asociației, numărul de animale cu care pășunează fiecare membru al asociației, precum și suprafețele alocate pe fiecare membru. Centralizatorul se întocmește anual, se vizează de către primărie și este prevăzut în anexa nr. 2. La acesta se anexează copia conform cu originalul a hotărârii adunării generale a membrilor asociației crescătorilor de animale privind utilizarea fondurilor.

(2) Asociațiile crescătorilor de animale prevăzute la alin. (2) nu mai pot solicita plăți pentru suprafețele care au fost solicitate la plată individual de către membrii acestora.

(3) Membrii asociațiilor crescătorilor de animale pot depune în mod individual cereri unice de plată în cadrul schemelor de sprijin cuplat și/sau ajutoare naționale tranzitorii în sectorul zootehnic pentru animalele pe baza cărora asociația a asigurat încărcătura minimă pentru suprafața de pajiște permanentă solicitată la plată.

(4) În cazul cooperativelor agricole prevăzute la art. 6 lit. e) din Legea cooperatiei agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și al grupurilor de producători, care desfășoară activitate agricolă pe o suprafață de pajiște prin pășunat cu animalele membrilor, beneficiarii plăților pot fi cooperativa/grupul de producători sau membrii cooperativei/grupului de producător, în aceleași condiții ca ale asociației de crescători de animale, prevăzute la alin. (1)—(3).”

5. La articolul 13, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2) și ale art. 2 lit. I), în anul 2016:

a) cererile unice de plată se depun până la data-limită de 31 mai la centrele APIA. Cererile unice de plată pot fi depuse și după data de 31 mai, în termen de 25 de zile calendaristice, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă cererea unică de plată ar fi fost depusă până la data de 31 mai, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității. Solicitățile depuse după această dată sunt inadmisibile, iar beneficiarului nu i se acordă niciun fel de plată sau de sprijin;

b) modificările la cererile unice de plată se depun până la data-limită de 31 mai la centrele APIA, fără penalizări. Modificările acestora pot fi depuse și după data-limită de 31 mai, în termen de 25 de zile calendaristice, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă cererea unică de plată și/sau modificările cererii unice de plată ar fi fost depuse până la data-limită de 31 mai.”

6. La articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin derogare de la prevederile alin. (2) și ale art. 2 lit. I), în anul 2016, cererile unice de plată și modificările la acestea se depun potrivit prevederilor art. 13 alin. (4).”

7. După articolul 66 se introduce un nou articol, articolul 66¹, cu următorul cuprins:

„Art. 66¹. — Sunt eligibile la plată inclusiv femelele de ovine și/sau femelele de caprine care în perioada celor 100 de zile au intrat, respectiv ieșit în/din exploatațiile deținute de același beneficiar.”

8. La articolul 71, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii unice de plată, potrivit prevederilor art. 53 alin. (4) paragraful al doilea lit. a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;”.

9. La articolul 72, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii unice de plată, potrivit prevederilor art. 53 alin. (4) paragraful al doilea lit. a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;”.

10. La articolul 73, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii

unice de plată, potrivit prevederilor art. 53 alin. (4) paragraful al doilea lit. a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;”.

11. La articolul 74 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii unice de plată, potrivit prevederilor art. 53 alin. (4) paragraful al doilea lit. a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat, cu excepția animalelor din categoria tineret mascul și/sau femel din rase de carne, tineret mascul și/sau femel metis cu rase de carne și tauri din rase de carne, care trebuie să fie identificate și înregistrate în RNE până la data de 1 ianuarie 2015 potrivit Regulamentului delegat (UE) 2015/1383 al Comisiei din 28 mai 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 639/2014 în ceea ce privește condițiile de eligibilitate legate de cerințele de identificare și înregistrare a animalelor în vederea sprijinului cuplat prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului sau potrivit prevederilor art. 53 alin. (4) primul paragraf din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014;”.

12. La articolul 75 litera c), punctul (iv) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iv) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii unice de plată, potrivit prevederilor art. 53 alin. (4) paragraful al doilea lit. a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;”.

13. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

CENTRALIZATORUL
privind acordul, datele de identificare, numărul de animale pe fiecare membru al asociației
și suprafața alocată fiecărui membru

Unitatea administrativ-teritorială (UAT)					Vizat UAT Semnătura/Ștampila				
Asociația crescătorilor de animale/Cooperativa/Grupul de producători									
Cod/Coduri exploatație									
Nr. .... /data									
Nr. crt.	Numele și prenumele membrului asociației crescătorilor de animale/cooperativei/grupului de producători	CNP	Cod exploatație	Număr de animale cu care pășunează pe suprafața de pajiște concesionată/închiriată de asociație/cooperativă/grup de producători	UVM total echivalent*)	Suprafață parcelă alocată	Bloc fizic/parcela alocată	Suprafața totală alocată/membru (ha)	De acord, semnătură membru
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Total	—			—	—	—		—

Președinte,
.....
(semnătura/ștampila)

*) Pentru calculul UVM total echivalent se utilizează coeficienții de conversie a animalelor — UVM de mai jos:

Tabel de conversie a animalelor în UVM pe specii și categorii:

Poziție curentă	Specie de animale	Coeficient conversie (UVM)
a	Tauri, vaci și alte bovine de peste 2 ani	1,0
b	Ecvidee de peste 6 luni	1,0
c	Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6
d	Ovine/Caprine	0,15

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 936348